

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — *Giudice di pace di Mestre* — Priama uplatniteľnosť smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, s. 98) — Výklad článku 2 uvedenej smernice — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje pokutu 5 000 až 10 000 eur pre cudzinca, ktorý nelegálne vstúpil na vnútroštátne územie alebo sa na tomto území nelegálne zdržiaval, ako aj možnosť súdu nahradiť uvedenú pokutu vyhostením na obdobie kratšie ako päť rokov v prípade odsúdenia v trestnom konaní

Výrok

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný *Giudice di pace di Mestre (Taliansko)* rozhodnutím zo 16. marca 2011 je zjavne neprípustný.

(¹) Ú. v. EÚ C 152, 21.5.2011.

Odvolanie podané 11. augusta 2011: Total SA, Elf Aquitaine SA proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 7. júna 2011 vo veci T-206/06, Total a Elf Aquitaine/Komisía

(Vec C-421/11 P)

(2011/C 340/11)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľky: Total SA a Elf Aquitaine SA (v zastúpení: E. Morgan de Rivery a A. Noël-Baron, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľiek

— najmä:

— zrušiť na základe článku 256 ZFEÚ a článku 56 Protokolu č. 3 o Štatúte Súdneho dvora Európskej únie, rozsudok Všeobecného súdu zo 7. júna 2011, Total a Elf Aquitaine/Komisía, vo veci T-206/06,

— vyhovieť návrhom predloženým v prvostupňovom konaní pred Všeobecným súdom,

— v dôsledku toho zrušiť článok 1 písm. c) a d), článok 2 písm. b) a články 3 a 4 rozhodnutia Komisie K(2006) 2098 v konečnom znení z 31. mája 2006,

— subsidiárne: zmeniť na základe článku 261 ZFEÚ pokuty uložené spoločne a nerozdielne Elf Aquitaine a Total podľa článku 2 písm. b) rozhodnutia Komisie K(2006) 2098 v konečnom znení z 31. mája 2006 z dôvodu svojej neobmedzenej právomoci kvôli objektívnym vadám v zdôvodnení a odôvodnení (najmä pokiaľ ide o posúdenie odstrašujúceho faktoru Všeobecným súdom) rozsudok Všeobecného súdu zo 7. júna 2011, Total a Elf Aquitaine/Komisía, vyhlásený vo veci T-206/06 a znížiť tieto spoločne a nerozdielne uložené pokuty na 75 562 500 eur pre Elf Aquitaine a 58 500 000 eur pre Total,

— subsidiárne v druhom rade: zmeniť na základe článku 261 ZFEÚ pokuty uložené spoločne a nerozdielne Elf Aquitaine a Total podľa článku 2 písm. b) rozhodnutia Komisie K(2006) 2098 v konečnom znení z 31. mája 2006 z dôvodu svojej neobmedzenej právomoci kvôli objektívnym vadám v zdôvodnení a odôvodnení rozsudku v rozsahu, ktorý Súdny dvor uzná za primeraný,

— subsidiárne v poslednom rade: odpustiť Elf Aquitaine a Total zaplatenie úrokov z omeškania za obdobie od vydania rozhodnutia Komisie K(2006) 2098 v konečnom znení z 31. mája 2006 do dátumu vyhlásenia rozsudku Arkema vo veci T-217/06,

— v každom prípade zaviazat Európsku komisiu na náhradu všetkých trov konania, vrátane trov, ktoré vznikli Elf Aquitaine a Total v konaní pred Všeobecným súdom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu tohto odvolania uvádzajú odvolateľky šesť hlavných odvolacích dôvodov a tri subsidiárne odvolacie dôvody.

Prvým odvolacím dôvodom Total SA a Elf Aquitaine SA namietajú porušenie článku 5 ZFEÚ zo strany Všeobecného súdu tým, že Všeobecný súd potvrdil zásadu automatickej zodpovednosti materských spoločností, uplatnenú v prejednávanej veci Komisiou a odôvodnenú pojmom podnik v zmysle článku 101 ZFEÚ. Takýto prístup je nezlučiteľný so zásadami rozdelenia právomocí a subsidiárnosti (prvá časť), ako aj so zásadou proporcionality (druhá časť).

Druhým odvolacím dôvodom odvolateľky namietajú zjavne nesprávny výklad vnútroštátneho práva a pojmu podnik, ktoré vykonal Všeobecný súd, najmä tým, že zásade samostatnosti právnickej osoby pridelil nepresnú právnu hodnotu.

Tretím odvolacím dôvodom odvolateľky v podstate uvádzajú, že Všeobecný súd úmyselne odmietol vyvodiť dôsledky trestnoprávnej povahy sankcií podľa práva hospodárskej súťaže a nových povinností vyplývajúcich z Charty základných práv EÚ. Všeobecný súd neprimerane a nesprávne uplatnil koncept podniku podľa práva Únie, bez ohľadu na prezumpciu samostatnosti, ktorá je základom vnútroštátneho práva o obchodných spoločnostiach a trestnoprávnu povahu sankcií podľa práva hospodárskej súťaže. Okrem toho odvolateľky uvádzajú, že Všeobecný súd mal z úradnej povinnosti poukázať na nezákonnosť aktuálneho systému správneho konania pred Komisiou.

Štvrtým odvolacím dôvodom odvolateľky namietajú porušenie práv obhajoby vyplývajúce z nesprávneho výkladu zásad rovnosti účastníkov. Všeobecný súd totiž potvrdil použitie nemožného dôkazu zo strany Komisie a dopustil sa chyby, keď konštatoval, že nezávislosť dcérskej spoločnosti sa musí posudzovať celkovo, vzhľadom na jej kapitálový vzťah s materskou spoločnosťou, hoci nezávislosť sa musí posudzovať vzhľadom na konanie na dotknutom trhu.

Piatym žalobným dôvodom odvolateľky namietajú porušenie povinnosti odôvodnenia tým, že Všeobecný súd v krátkosti skonštatoval zamietnutie ich argumentácie zo strany Komisie bez toho, aby poskytol akúkoľvek analýzu tvrdení, ktoré Komisia uvádzala (prvá časť). Navyše odvolateľky sa dovolávajú nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o požiadavku odôvodnenia, ktorú znáša Komisia (druhá časť) a vytýkajú Všeobecnému súdu, že nahradil svojim vlastným odôvodnením odôvodnenie Komisie (tretia časť).

Šiestym odvolacím dôvodom odvolateľky namietajú porušenie zásady riadnej správy vecí verejných, keďže výška pokuty uloženej odvolateľkám, materským spoločnostiam, prevyšuje výšku pokuty uloženej Arkema, dcérskej spoločnosti zodpovednej za porušenie.

Siedmym odvolacím dôvodom odvolateľky vytýkajú Všeobecnému súdu, že sa dopustil viacerých nesprávnych právnych posúdení pri uplatnení násobiteľa tri na účel odstrašujúceho účinku pokuty. Všeobecný súd tým porušil usmernenia z roku 1998 o výpočte pokút (prvá časť), ako aj nedeliteľnú povahu základnej sumy pokuty (druhá časť).

Ôsmym odvolacím dôvodom odvolateľky žiadajú o zníženie sumy pokút, ktoré im boli uložené.

Deviatym a posledným odvolacím dôvodom odvolateľky žiadajú zrušenie úrokov z omeškania, tak ako ich požaduje Komisia pri vykonaní napadnutého rozhodnutia, ako aj rozsudku.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Krajský súd v Prešove (Slovenská republika) 22. augusta
2011 — SKP/Kveta Polhošová**

(Vec C-433/11)

(2011/C 340/12)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Krajský súd v Prešove

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: SKP

Žalovaná: Kveta Polhošová

Prejudiciálne otázky

1. Má sa čl. 5 až 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu (¹) vykladať tak, že za nekalú obchodnú praktiku sa má považovať aj praktika dodávateľa, podľa ktorej postupuje pohľadávky voči spotrebiteľom na subjekt v konkurze (úpadku), ak nie je garantovaná spotrebiteľom náhrada trov súdneho konania vzniknutého zo spotrebiteľskej zmluvy?
2. ak je odpoveď na predchádzajúcu otázku taká, že je v rozpore s právom EÚ, ak sa postupujú pohľadávky proti spotrebiteľom na účely vymáhania na subjekt v úpadku, tak či v takom prípade:
 - A. možno vykladať čl. 47 Charty základných práv EÚ tak, že mu neodporuje taký postup súdu, že na ochranu spotrebiteľov súd neaplikuje zákonné poplatkové zvýhodnenie správcu úpadcu a že v takomto prípade súd neporuší správcovi úpadcu právo na súdnu ochranu, ak zastaví konanie pre nezaplatenie poplatku zo žaloby?
 - B. bránia čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (²) použitiu ustanovenia národného práva o oslobodení správcu konkurznej podstaty od súdnych poplatkov, ak by bez nekalej obchodnej praktiky žalobca